

Цитати до теми "Кохання Фауста і Маргарити".

“...Ій-Богу, чарівне дитя!
Таких не бачив за все життя.
Цнотлива, скромна – ангел кругом,
І трохи з перцем, заразом.
Корали уст, рум’янець щік –
Я не забуду їх повік!
Очиці опустила вниз –
Аж серце пройняла навкрізь.
А як відрізала мені...
Я в неї просто в полон’ї.....”

“...Добудь од неї мені що-будь!
Дай у покої її побуть!
Дістань хустину з грудей її,
Підв’язку з ніжки милої!..”

“...Що б я дала, щоб хто сказав,
Який то пан мене займав!
Такий у нього пишний вид,
Одразу знать вельможний рід –
Це мов написано на ч’олі,
А то б не давав собі так волі...”

“...Мене пройма блаженний жах.
Стояв би тут години цілі...
Це ж тут природа в світлих снах
Створила ангела у тілі;
Вона тут спала, й наливалась
У груди їй теплінь жива,
Тут чисто й свято розвивалась
Ясна подоба божества.
А ти! Тебе що привело?
Мене всього мов потрясло...
Що хочеш ти? Чом в серці біль тяжкий?
Нуждений Фауст! Ти ніби сам не свій.

Чи тут незримим чаром віє?
Я ж насолоди був запраг –
І ось душа моя у сні любовнім мліє!
Чи ж ми хисткі, немов на вітрі прах? –
Коли б вона в цю мить ввійшла в покій,
То як свого блюзнірства ти б скупився:
Одразу знічений, малий,
До ніг упав би й розтопився...”